

изданието на сички-те части на тѣло-то. Отъ осъ-
бенна-та средъ на тѣло-то. Тези признаци тряга да
кажатъ скри по сичко-то тѣло и въ тѣхъ трекова да
са видя постепенно-то распространяване. Като имаме
предъ очи-те си тези двѣ-те условия, не трябва [веки
да смисламе гнѣне-то на тѣло-то съ частни умертвава-
ния на нѣкоя часть, или тѣй називаемъ „Антоновъ
гранъ“] що са слѣчава въ всани-те и примрѣли-те.

Като въ слѣчай на истинна-та смърть, да са у-
скри поставяване-то на тѣло-то гнѣни, а съ това заед-
но да излези по скоро отъ всякакво сомняване, къха
предложени искъственни средства, кои-то въ този слѣчай
можатъ да кажатъ полезни и противъ кой-то нема как-
ко да са рече, ако са тѣ таквизи, щото не можатъ да
вредятъ примрѣли-те. Тѣй, напримѣръ, съ тѣргане-то
на квръма мокра кърпа ускривава са поставяване-то на
сини или зеленевати джмги или цватъ на кожа-та, кои-
то са прѣвъ признакъ на гнѣне то.

Учените раздѣлатъ гнѣне-то на тѣло-то на разни
степени и персди, за кои-то ще умѣличимъ тѣка, като
за предметъ сокъствено съдебно-врачеванъ. Признаци-
те на гнѣне-то сами по сега си са тѣждѣ извѣстни и
тѣждѣ лесно са распознаватъ, като да е въждано да
са представи на читатела непрѣтна картина за това
состоянїе, въ кое-то тѣло-то, принадлежаваше на чело-
вѣка, загубвава скразъ человѣчески и постънивава въ
властъ-та на несрѣгнически-те силы на природа-та, като
са раздѣлана на отдѣленки-те си составни части.

Тези разсѫждаванія за признаци-те на смърть-та
естествено на водатъ къмъ това увѣряване, че трекова
да имаме предъ очи-те си възможностъ-та на минима-та